

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud [redacted] rozhodl samosoudkyní [redacted] v hlavním líčení
konaném dne [redacted]

takto:

Obžalovaný [redacted] narozen [redacted] mechanik tiskařských ofsetových
strojů, trvale bytem [redacted]

je vinen, že

dne [redacted] v 15:20 hodin, po požití alkoholických nápojů, řídil osobní motorové vozidlo zn.
[redacted] barvy bílé, po dálnici D1 v prostoru 198,5 km ve směru
jízdy Brno-Vyškov, k.ú. obce Brno-Brněnské Ivanovice, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou
Policie České republiky na parkovišti benzínové čerpací stanice a odborným měřením na
množství alkoholu v dechu, přístrojem Dräger, kterému se téhož dne v čase 15:27 hodin
podrobil, mu byla naměřena hodnota 3,02 ‰ alkoholu v dechu, následným opakovaným
odborným měřením přístrojem Dräger, kterému se téhož dne v čase 15:43 hodin podrobil, byla
naměřena hodnota 2,98 ‰ alkoholu v dechu,

tedy

ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím návykové látky, vykonával činnost, při
které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

tím spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted] [redacted]

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a 68 odst. 1, 2, 5 trestního zákoníku, k **peněžitému trestu ve výměře 100 celých denních sazeb**, výše denní sazby činí 800 Kč, celková částka peněžitého trestu je

80 000 (osmdesát tisíc) Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu

12 (dvanácti) měsíců.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj, tak jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení prohlásil svoji vinu, doznal se k trestné činnosti, jež mu je kladena za vinu, v plném rozsahu, k věci uvedl, že to byl ojedinělý exces, nebyl v minulosti soudně trestán, velmi jej to mrzí.
3. K osobním a majetkovým poměrům uvedl, že bydlí v obci Spešov, okr. Blansko, má rodinný dům, ve kterém žije s matkou, vlastní vozidlo [REDAKCE] které rovněž řídil v předmětné trestní věci. Je OSVČ, jezdí po tiskárnách v České republice a Slovenské republice, opravuje jim stroje. V době, kdy vykonával samostatně výdělečnou činnost, měsíčně pobíral 30 až 40 tisíc Kč, nicméně potřebuje řidičský průkaz k výkonu výdělečné činnosti, protože ve vozidle převládá náhradní součástky a činnost vykonává sám, tedy nemůže využít ani hromadnou dopravu, ani jinou formu dopravy. Má úspory ve výši 80 až 100 tisíc Kč.
4. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný prohlásil vinu a soud podle § 206c odstavec 4, 6 trestního řádu jeho prohlášení viny přijal s tím, že nebude prováděno dokazování, co do viny a skutkového děje, právní kvalifikace skutku, ale pouze bude prováděno dokazování ohledně výše trestu a druhu trestu, proto nebyly dokazovány skutečnosti uvedené v návrhu na potrestání, a soud o vině obžalovaného neměl žádné pochybnosti a dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil skutku tak, jak bylo popsáno ve výroku tohoto rozsudku, neboť kromě doznání (a prohlášení viny) obžalovaného usvědčují důkazy založené ve spisu, listinné důkazy, úřední záznam o kontrole řidiče ovlivněného alkoholem, provedené záznamy o dechové zkoušce přístrojem Dräger a kamerový záznam. Soud má s ohledem na provedené dokazování za prokázano, že obžalovaný se dopustil skutku tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, tedy ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím návykové látky, vykonával činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu, čímž jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní, naplnil všechny zákonné znaky přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, a vzhledem k jeho jednání je zřejmé, že takto jednal přinejmenším v úmyslu nepřímém.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE] [REDAKCE]

5. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl ke všem skutečnostem a okolnostem jak přitěžujícím, tak polehčujícím (uvedeným v §§ 37 až 42 tr. zákoníku).
6. K osobě obžalovaného [REDAKCE] soud zjistil, že nebyl v minulosti soudně trestán, nebyl ani projednáván pro přestupek, co se týče přestupků na úseku dopravy, jednalo se o pokuty za překročení povolené rychlosti mimo obec (ale již v roce 2014 a v roce 2009). Obžalovaný tedy vedl před spácháním trestné činnosti řádný život a rovněž prohlásil vinu, což soud hodnotil jako okolnost polehčující.
7. Obžalovaný byl za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody až na jeden rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti. Obžalovaný se k trestné činnosti zcela doznal, prohlásil vinu, přičemž se dopustil trestné činnosti v souvislosti s řízením motorového vozidla, tedy jsou splněny rovněž podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku.
8. Soud s ohledem na předchozí bezúhonnost obžalovaného zvažoval, zda je na místě uložení peněžitého trestu, když obžalovaný v době, kdy vykonával samostatně výdělečnou činnost, pobíral 30 až 40 tisíc Kč, avšak v současné době nemůže vykonávat tuto činnost v podobě opravy tiskařských strojů, neboť jeho práce spočívá v opravách v tiskárnách na různých místech v ČR a SR, kdy za tím účelem využíval právě svého vozidla. Obžalovaný však prohlásil, že má úspory ve výši 80 – 100 tisíc Kč a byl ochoten uhradit i vyšší peněžitý trest, avšak navrhl, aby byl zákaz činnosti přiměřeně snížen oproti trestnímu příkazu ze dne 20. 12. 2021 č.j. 88 T 150/2021-32, kterým byl uložen peněžitý trest v celkové výši 40 000 Kč a zákaz činnosti ve výměře 24 měsíců.
9. Soud zohlednil při ukládání trestu skutečnost, že obžalovaný je závislý na řidičském oprávnění, kdy fakticky nyní nemůže vykonávat samostatně výdělečnou činnost, kdy rovněž zohlednil, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán a jedná se o ojedinělý exces na straně obžalovaného, který rovněž prohlásil vinu a svého činu litoval, proto obžalovanému uložil peněžitý trest ve výměře 100 celých denních sazeb s výší denní sazby 800 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 80 000 Kč, kdy současně dospěl k závěru, že s ohledem na tuto výši peněžitého trestu, které tvoří téměř veškeré jeho úspory, a obžalovaný rovněž potřebuje řidičský průkaz za účelem výkonu povolání, tedy v současné době nemůže ani vykonávat výdělečnou činnost, s přihlédnutím ke skutečnosti, že obžalovaný bydlí v obci [REDAKCE] jeho práce spočívá v servisu tiskařských zařízení po celé ČR a rovněž v SR, kdy obžalovaný nemůže ani využít jiného spolupracovníka za účelem převozu, neboť pracuje sám, soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 12 měsíců, který se jeví jako dostačující i s ohledem na uložený peněžitý trest s přihlédnutím k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného.
10. Nad rámec výše uvedeného soud konstatuje, že kdyby ukládal trest zákazu činnosti ve výměře 18 měsíců, jak navrhovala státní zástupkyně, pak by zvažoval uložení nižšího peněžitého trestu, tedy ve výměře okolo 100 celých denních sazeb, kdy výši denní sazby by stanovil částkou 600 Kč, tedy ve výši 60 000 Kč, neboť obžalovaný by v důsledku dočasnějšího zákazu činnosti po delší dobu, odpovídající zákazu činnosti, nemohl vykonávat své povolání, které tvoří zdroj jeho obživy, a bylo by dle názoru soudu příliš přísné, kdyby soud uložením zákazu činnosti ve výměře 18 měsíců se současným uložením peněžitého trestu ve výměře 80 000 Kč takto obžalovaného připravil o téměř veškeré jeho úspory a na delší dobu by mu rovněž zamezil vykonávat výdělečnou činnost. Trest zákazu činnosti ve výměře 18 měsíců se současně uloženým peněžitým trestem ve výměře 80 000 Kč, jak navrhla státní zástupkyně (oproti původnímu návrhu státní zástupkyně na uložení

trestu zákazu činnosti ve výměře 18 měsíců, ale za současného uložení peněžitého trestu ve výměře 40 000 Kč – srov. návrh na potrestání ze dne [redacted] by se jevil při uložení dvojnásobného peněžitého trestu jako nepřiměřeně přísný, neboť soud musí zvažovat veškeré skutečnosti a okolnosti jak v neprospěch, ale i ve prospěch obžalovaného a další skutečnosti a okolnosti související s majetkovými a osobními poměry obžalovaného, a rovněž soud musel zvažovat i vymahatelnost takto uloženého peněžitého trestu, a to tak, aby trest byl přiměřený. S ohledem na výše uvedené skutečnosti pak soud dospěl k závěru, že k nápravě obžalovaného postačí uložení trestu zákazu činnosti ve výměře 12 měsíců, neboť současně byl uložen také poměrně citelný peněžitý trest ve výši 80 000 Kč, kdy lze předpokládat, že obžalovaný se napříště již vyvaruje podobného excesu v souvislosti s řízením motorového vozidla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

[redacted]
[redacted]
samosoudkyně